

45. SUGÁR L. – KEMENSZKY P. – TÓTH Cs.: *A sakál (hó)napjai*. Nimród, 2015. 103. 30–34.

46. SVOBODOVÁ, V. – DUBINSKÝ, P. et al.: *Egyes parazitozoonózisok kockázata – echinococcosis és trichinellosis*. Noviko. Brno, 2006. 1–91.

47. SZÉLL, Z. – MARUCCI, G. et al.: *Echinococcus multilocularis and Trichinella spiralis in golden jackals (Canis aureus) of Hungary*. *Vet. Parasitol.*, 2013. 197. 393–396.

48. SZÉLL, Z. – SRÉTER-LAN CZ, Zs. – SRÉTER, T.: *Evaluation of faecal flotation methods followed by species-specific PCR for detection of Echinococcus multilocularis in the definitive hosts*. *Acta Parasitol.*, 2014. 59. 331–336.

49. TOLNAI, Z. – SZÉLL, Z. – SRÉTER, T.: *Environmental determinants of the spatial distribution of Echinococcus multilocularis in Hungary*. *Vet. Parasitol.*, 2013. 198. 292–297.

50. TORGERSON, P. R. – SCHWEIGER, A. et al.: *Alveolar echinococcosis: from a deadly disease to a well-controlled infection. Relative survival and economic analysis in Switzerland over the last 35 years*. *J. Hepatol.*, 2008. 49. 72–77.

51. TORGERSON, P. R.: *The emergence of echinococcosis in central Asia*. *Parasitology*, 2013. 140. 1667–1773.

52. VEIT, P. – BILGER, B. et al.: *Influence of environmental factors on the infectivity of Echinococcus multilocularis eggs*. *Parasitology*, 1995. 110. 79–86.

53. VIEL, J. F. – GIRADOUX, P. et al.: *Water vole (Arvicola terrestris) density as risk factor for human alveolar echinococcosis*. *Am. J. Trop. Med. Hyg.*, 1999. 61. 559–565.

Közlésre érk.: 2015. ápr. 10.

ALMA MATER

Osztrák rezidensek és graduális hallgatók gyakorlati képzése az ÁOTK-n

A bécsi és a budapesti állatorvosképző műhelyek, valamint a két intézmény szülészeti tanszékei között megkötött megállapodás értelmében, júniusban már negyedik alkalommal látogattak Budapestre osztrák rezidensek és végzős graduális hallgatók. A program elsődleges célja, hogy a vendégek kérődző szaporodásbiológiai gyakorlaton vegyenek részt, amelynek keretében betekinhetnek egy nagy létszámú magyar tejelő tehenészet, ill. egy juhászat mindennapi életébe, továbbá üzemi körülmények között gyakorolhatják az állományok szaporodásbiológiai gondozásával kapcsolatban alkalmazott vizsgálati módszereket és szaporítási technikákat.

A bécsi fél részéről JÖRG AURICH professzor, tanszékvezető, míg az ÁOTK képviseletében CSEH SÁNDOR professzor, a Szülészeti Tanszék vezetője felelős a kurzus szervezéséért. Az ECAR-rezidensek és szaporodásbiológiai szakosodott graduális hallgatók minden évben június végén vagy július elején érkeznek Magyarországra (volt már példa őszi látogatásra is). AURICH professzor kérésére egy teljes napot az Enyingi Agrár Zrt. kiscsérpusztai tehenészeteti telepén, majd ugyancsak egy napot SEBŐK MIHÁLY törteli gazda juhászatában töltenek el.

A tehenészetben 12, 21 és 42 nappal az ellés után lévő teheneket vizsgálnak (involúció ellenőrzés), valamint lehetőségük van az inszemináló katéter bevezetésének a gyakorlására, az ultrahang segítségével történő korai vemhességi diagnózis felállítására

és a rektális tapintással végzett vemhesség-megállapításra 60 napos vemhes teheneken. Emellett természetesen megismerik a telep szaporodásbiológiai gondozási és tőgyegészségügyi programját. A törteli juhászatban ezt követően a spermavételre, spermabírálatra, valamint a hagyományos, ill. laparoszkópos termékenyítés begyakorlására kerül sor.

Tekintve, hogy Ausztriában szinte ismeretlenek a hazai telepekhez hasonló nagy létszámú szarvamarha- és juhállományok, évről-évre nagyon pozitív visszhangja van a programnak, és a rezidensek rendszerint ámuldoznak az ő fogalmaik szerint óriási magyar gazdaságokon. Rendkívül hasznosnak ítélik a gyakorlati képzést, hiszen odahaza a ló- és kislát-szaporodásbiológia területén nagy a betegforgalmuk, de általában korlátozottak a lehetőségeik a kérődzők vizsgálatára. Reményeink szerint e gyümölcsöző kapcsolat a későbbiekben egyre szorosabbá válik, és az együttműködés keretében lehetőség nyílik majd ECAR-rezidensek képzésére Budapesten is.

Dr. Nagy Ádám
egyetemi tanársegéd